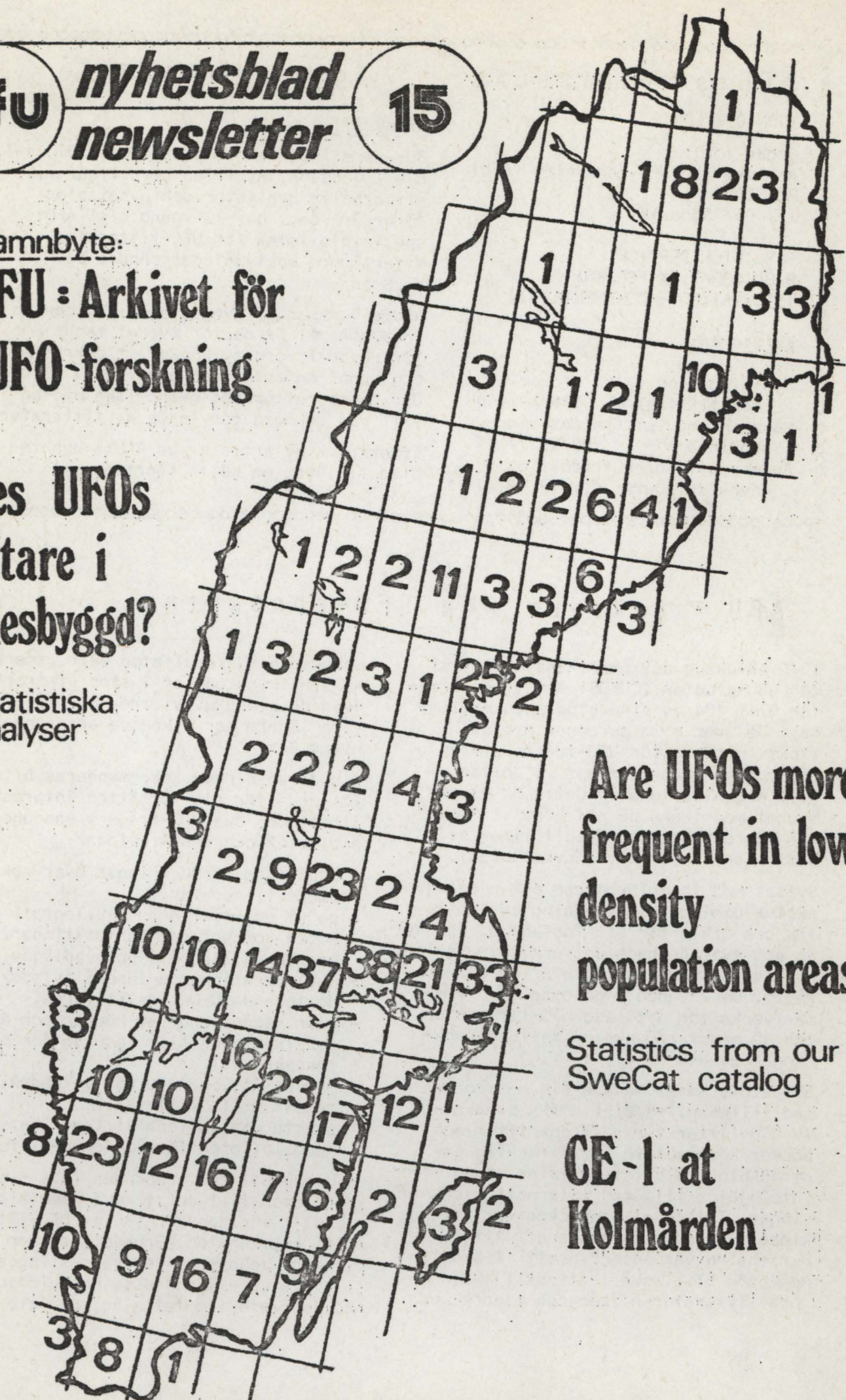

CE-1 at Kolmården

AFU: S NYHETSBLAD

Nr 15 - Januari/Maj 1979

ISSN 0347-3872

Organ för:
Arkivet för UFO-forskning (AFU)
Box 5046
151 05 Södertälje 5

BIBLIOTEKSSERVICE
BIBLIOGRAFISK FORSKNING
INFORMATION - DOKUMENTATION

Telefoner:

Kjell Jonsson (bibliotekarie,
bokutlåning) 0755/191 68
Håkan Blomqvist (recensioner,
bokinköp) 08/28 74 33
Anders Liljegren (redaktion f.
nyhetsbladet) 011/18 12 47

Årsavgift m.m.:

30:- som insättes på postgiro 49 07 14-3, Kjell Jonsson. Avgiften berättigar till att erhålla boklistor och nyhetsblad (3 nr/år) samt ger tillgång till AFU:s specialbibliotek för UFO-litteratur. Ytterligare upplysningar sändes på begäran.

AFU:s verksamhet bygger helt på ideella insatser. Vi är därför mycket tacksamma för gåvor i form av böcker, tidskrifter och annat material med anknytning till UFO-temat, eller för ekonomiska bidrag till vår bokfond för inköp av litteratur.

Eftertryck av artiklar ur AFU:s nyhetsblad tillåtes om källa klart anges!

AFU = ARKIVET FÖR UFO-FORSKNING

1976 skickade det amerikanska Centret för UFO-studier (CUFOS) ett frågeformulär till 484 av sina stödjande medlemmar. De var alla personer med så stort intresse för UFO-frågan att de under året donerat minst 15 dollar till organisationen. (Detta är ganska mycket med tanke på att utbytet "bara" var några tunna nyhetsbulletiner av samma format som detta nyhetsblad).

Syftet med formulären var att undersöka aktiva ufologers användning av bibliotek och arkiv för sin forskning. 3/4 av de som svarade hade universitetsexamina. 44 % var aktiva publicister på UFO-området. De använde i genomsnitt 5 timmar/vecka för att läsa UFO-litteratur och 50 minuter/vecka på fältundersökningar av UFO-fall.

Ett stort antal menade sig ha problem med tillgängliga biblioteks bevakning av UFO-litteraturen. Tidskrifter och böcker köptes inte i tillräcklig utsträckning. Bibliotekarierna kunde ofta inte hjälpa till med informationssökningar. Tillgängliga böcker var felklassificerade och svåra att hitta. Personalen var inte "insatt" i ämnet, man hade bl.a. svårt att skilja den goda litteraturen från den mindre goda.

Undersökningsresultaten betr. amerikanska bibliotek gäller i stor utsträckning även de svenska. Vi tror att många av våra läsare har liknande erfarenheter, eller hur?

I undersökningen rekommenderas bl.a. följande för att förbättra Informationsflödet och öka UFO-frågans anseende på bibliotek och institutioner:

- publicera förteckningar över rekommenderad litteratur.
- ge ut en omfattande bibliografi med korta kommentarer (annotationer) till böckernas innehåll och uppläggning.
- publicera löpande Innehållsindex till de ledande UFO-tidskrifterna.
- fler recensioner av böcker och andra publikationer till ledning för bibliotekspersonal.
- tidskriftsutgivare bör ge särskild rabatt till bibliotek.
- starta ett nationellt (amerikanskt) lånebibliotek för "fenomen-litteratur".

AFU:s bibliotek grundades 1974 - såvitt vi känner till det första specialbiblioteket i världen för lån av UFO-litteratur till allmänheten. Grundplåten var då Lennart Johanssons stora samling av UFO-litteratur - sedan dess har biblioteket fördubblats i omfattning, om inte mer!

Målsättningen med vår verksamhet överensstämmer i mycket stor utsträckning med vad som rekommenderas i den nämnda undersökningen. Vi tror att vi har en uppgift att fylla, inte minst i framtiden då vi optimistiskt räknar med ett breddat och mer seriöst inriktat intresse för forskning om UFO-fenomenen.

"Arbetsgruppen för ufologi" är dock ett namn som med åren blivit allt sämre för att beskriva vår verksamhet. Därför har vi beslutat att från mars-79 låta förkortningen AFU - som är känd och inarbetad - få en helt ny betydelse: "Arkivet för UFO-forskning". Det nya namnet har också det goda med sig att det är smidigt att översätta till engelska: "Archives for UFO research". Ökade internationella kontakter gör det nya namnet bättre för oss, men även här i Sverige har vi känt ett behov av ett korrekt beskrivande, mer seriöst namn.

Vårt mest akuta problem just nu (förutom bristen på pengar, glöm därför inte, snälla ni, att betala in 1979 års avgift, 30 kr är en perhört liten summa, eller hur??) - är avsaknaden av en lämplig bibliotekslokal. Vad Kjell Jonsson behöver är en trerummare i Södertäljes lugnare stadsdelar (absolut krav) där ett rum kan inredas speciellt för bibliotek och arkiv och där vi kan ordna ordentligt för våra samlingar och besökande. Drömmen om att skapa en aktiv och bestående "institution" stoppas f.n. helt av att vi inte har en tillräckligt stor lokal. Vi är verkligen mycket, mycket tacksamma för alla förslag och tips; ring Kjell!!

Håkan Blomqvist har examinerats från bibliotekshögskolan i Borås. Det specialarbete vår "andre-bibliotekarie" utfört vid skolan bär titeln "UFO - Annoterad bibliografi 1950-1978". Arbetet innehåller korta beskrivningar (annotationer) över 100 av UFO-litteraturens mest kända verk, alltifrån Scully (1950) till Bourret (1978). Bibliografien fyller otvivelaktigt ett tomrum genom att ge ex.vis bibliotekarier vägledning i en ganska snårig djungel där bara specialister hjälpligt kan orientera sig. När tid och lust inställer sig kommer AFU att producera en egen, reviderad upplaga för försäljning till bibliotek och allmänhet, men mer därom i framtiden!

Kalla mörka vinterkvällar inbjuder till hemmapyssell under lampans sken. Vin-

terns sysselsättning har för min del varit att koda in rapporter från svenska böcker och tidskrifter i det amerikanska datasystemet UFOCAT, som drivs av Center for UFO Studies. Närmare 1.000 rapporter-referenser från UFO-Information, GICOFF-Information samt Gösta Rehns och Boris Jungkvists böcker lagras nu i den amerikanska databanken så att det blir möjligt för intresserade världen över att få kodifierade utskrifter av våra lokala UFO-fall. De svenska fallen räknas nu med i alla framtida statistiska redovisningar från UFOCAT. Forskare som specialiserat sig på t.ex. humanoïd-fall, landningsspår och EM-effekter hämtar datautskrifter ur registret för att hålla egna forskningsregister och kataloger aktuella.

Samarbetet med UFOCAT och Center for UFO Studies kan kanske göra att Skandinavien inte blir en fullt så "vit fläck" på den internationella UFO-kartan. Det ger också möjligheter att, kostnadsfritt, göra egna förfrågningar hos UFOCAT. På mitt skrivbord ligger ex.vis en datalista över de 1.452 referenser till skandinaviska fall som fanns i registret den 14 febr. i år. Skandinaviskt rekord har det omdebatterade "Spetsbergen-fallet" från 1952 som nämns på inte mindre än 21 platser i världslitteraturen om UFO! För källforskning är UFOCAT ovärderligt!

Berghs förlag har för utgivning denna vår aviserat "UFO-Rapporten", en svensk översättning av "The Hynek UFO Report". Boken, som jag recenserat i nyh.bl. 13 (se även Sökaren 1/79), är en exposé över en lång rad fall USA-flygvapnets "Project Blue Book" fick ta emot under den tid Hynek var dess konsult. Författaren visar, i fall efter fall, hur inadekvata dessa forskningar var. Boken kan rekommenderas, därför är det också med beklagande vi konstaterar att recensenten i Bibliotekstjänsts sambindning (där boken presenteras för första gången för 100-tals bibliotek som eventuellt vill köpa den) - en i alla UFO-sammanhang helt okänd "Nils Hansson" - bl.a. bedömt boken som "...en ganska spännande äventyrsskildring för tonåringar och äldre". Hur en bok av det slaget kan bedömas som en "äventyrsskildring" förefaller obegripligt, men säger en del om kvaliteten på Bibliotekstjänsts lektörer! UFO-böcker som passerat lågvattenmärket ifråga om kvalitet har ju tidigare Bibliotekstjänst rekommenderat som "pärlor", så vad var annat att vänta??

Den svenska bokmarknaden får nu varje år en eller flera nya UFO-böcker, är det inte dags att skaffa någon sakkun-
nig lektör som förmår att skilja agnar-
na från vetet? Med recensioner av det slag Bibliotekstjänst sprider är det kanske inte så underligt att biblioteket på orten där undertecknad bor, skapat en egen liten hyllmarkering för UFO-böcker: "Astronautik: fiction"!!

Några intressanta böcker är nu på gång från USA. Jacques Vallée kommer med en bok om kontaktfall och UFO-kulter som bär den talande titeln "Messengers of deception". För några veckor sedan utkom även en bok av Ray Fowler som också förefaller läsvärd. Den har titeln "The Andreasson Affair" och är en ut-

förlig utredning av en händelse som bär mycket stora likheter med Barney & Betty Hill-fallet. Under hypnos avslöjas, bit för bit, en "ombordtagning" som har starkt religiösa övertoner. Ray Fowler är en ufolog som tidigare haft en stark inriktning på ETI/"hårdvaru"-aspekten. Att han nu intressat sig för, undersökt och övertygats av detta fall "vittnar om fallets styrka", skriver min amerikanska kontakt, som även rekommenderar boken. En ufolog har alltid något att se fram emot! Anders Liljegren

Källa till uppgifterna om USA-undersökningen: George M. Eberhart: A survey of ufologists and their use of the library. - Evanston, Ill, USA : CUFOS, 1978.

STATISTISK STUDIE AV 602 SVENSKA UFO-RAPPORTER 1879-1978 del 2

Analyserna av den svenska rapportkatalogen fortsätter och i detta avsnitt redovisas några undersökningar om den geografiska spridningen av fallen samt UFO-fenomenets relation till boendetäthet.

Fördelning per longitud/latitud

582 fall med känd longitud/latitud för observationsplatsen infördes i ett koordinatsystem (se kartan, sid. 1). Fördelningen visar en kraftig "rapportdominans", i absoluta tal, för den södra delen av landet. 453 händelser hade rapporterats från området söder om 62:a breddgraden - en linje som går mellan Hudiksvall och Sundsvall och delar Sverige i två ytmässiga hälfter. Procentuellt är detta 78 % av samtliga fall. 100 av 135 närobservationer (CE-fall) inträffade söder om samma linje (=75%). Cirka vart fjärde fall kom således från Norrland, vilket ändå är mycket med tanke på att norrlandslandskapen bara har 15% av Sveriges befolkning. Detta förhållande antyder således redan nu att antalet rapporter står i viss disproportion till boendetätheten.

På kartan, sid. 1, ser vi samtidigt att ökad folktäthet i stora drag omedelbart ger utslag i ett större antal fall - vad är annat att vänta? Starkast är koncentrationerna i områdena Stockholm-Mälardalen-Bergslagen-östra Dalarna, i

Göteborgstrakten, i Östergötland samt runt Sundsvall. Men det är också i dessa regioner vi haft, och har, aktiva ufologer som samlar in rapporter, varför vi får ett ganska komplicerat samband av olika faktorer.

Longitud/latitud-fördelningen gav en del ledtrådar till fortsatt analys, men att få fram riktiga demografiska och areella mått på dessa koordinat-rutor visade sig svårt, vilket också skulle omöjliggöra varje matematisk-statistisk undersökning på materialet. Därför beslöt jag att fördela om rapporterna per landskap.

Fördelning på landskap

Till att börja med uppstod svårigheter att, korrekt och entydigt, hänföra fall i Stockholmsregionen till Södermanland eller Uppland, varför de två landskapen slogs samman till en enhet vid beräkningarna. På samma sätt med Göteborgstrakten, där Västergötland och Bohuslän därför bearbetades i klump.

Uppgifter om befolkning och ytarealer hämtades från SCB:s statistik den 31 dec 1973, d.v.s. en tidpunkt som ligger ganska nära tidsmedianen för de dokumenterade fallen (jfr tabell 1, nyh.bl. 14).

Med ledning av folkmängden beräknade jag hur stor del av rapporterna som borde ha kommit från varje landskap om rapport-

mängden vore direkt hänförlig till antalet boende i området. För varje landskap noterades sedan avvikelser, i procent, från vad som faktiskt rapporterats.

Jag började på detta sätt med samtliga observationer som hade uppgift om landskap (588 fall). Resultatet (ej visat här) visade att, rent generellt, hade landskap i södra Sverige ett "underskott" på fall medan norrlandslandskapen hade fler än vad folkmängden motiverade. Chitvå-värdet för den fördelning jag fick var mycket högt. Detta talade för att fördelningen ej var slumpmässig, vilket kunde tänkas bero på två faktorer:

- a) urvalsfel i det statistiska underlagsmaterialet eller andra snedvridande faktorer av ex.vis sociologisk art,
- b) ett mönster hos själva UFO-fenomenet.

Vilka urvalsfel kunde då ha smugit sig in i rapportkatalogen? Ett uppenbart fel som allvarligt borde rubba "slumpmässigheten" har jag redan antytt ovan. "Ufologi-aktiviteter" har koncentrerats till vissa områden (främst Stockholm, Göteborg, Östergötland, Småland, Dalarna, Västmanland och Sundsvallstrakten). Här har aktiva ufologer/UFO-grupper genom att lokalt fungera som rapportcentraler och undersökare ökat mängden av fall från just sina hemtrakter. Denna tendens var omedelbart synlig i den statistiska fördelning jag först fick. Västmanland ex.vis, hade 2,5 ggr fler fall än vad befolkningstalet motiverade, främst tack vare Köpings UFO-Förening. Förhållandet var mer eller mindre likartat för andra, "ufologiskt aktiva" landskap. Skåne - däremot - hade bara 1/3 av de fall landskapet "borde" ha - där har ju inte funnits någon organiserad rapportinsamlings verksamhet att tala om!

Nästa steg blev då följaktligen att reducera materialet med alla de fall som rapporterats direkt till någon ufolog/UFO-grupp. Jag utfeslöt även observationer som gjorts av aktiva ufologer. Totalt 261 fall försvann på detta sätt ur den fortsatta bearbetningen. Återstående 327 händelser var sådana som först omskrevs i pressen eller rapporterades till försvaret, innan de (eventuellt) togs upp och bearbetades av någon ufolog/UFO-grupp.

Frekvensen av sådana "ej ufologi"-fall framgår av tabell 6, nästa sida. Som vi

kan se är det i regel de folkrika landskapen som har minus-avvikelser, de befolkningssvaga områdena norrut får ett allt större rapportöverskott ju längre norrut vi rör oss. Avvikelserna från vad vi kunde vänta oss, håller sig för merparten av landskapen under 100%.

(De kraftiga avvikelserna för Öland och Härjedalen beror på att dessa landskap har en mycket liten befolkning). De verkligt stora avvikelser jag hade innan "ufologi-beroende" fall togs bort ur materialet, är nu utjämnade. Jag tror därför att huvuddelen av den snedvridande "överskottsrapportering" aktiva ufologer skapar lokalt på detta sätt kunde isoleras och föras bort ur statistiken, men de indirekta effekter en aktiv UFO-grupp/ufolog har på direktrapporteringen till ortspressen är svårare att bedöma.

Internationellt har teorin förts fram att fjärrobservationer har en ganska stark korrelation (samvariation) med boendetäthet, medan närobservationer däremot tenderar att öka när populationen minskar. (10). För att pröva denna tes delade jag upp de 327 kvarstående fallen i två delar:

- 250 fjärrobservationer (DD+NL-fall)
- 77 närobservationer (CE-fall)

Dessa två delmängder analyserades på exakt samma sätt som i tabell 6, men de visade sig ej ha några större, observerbara, avvikelser i jämförelse med det totala datamaterialet. Tabellerna är därför ganska ointressanta och återges ej här. Tendensen för CE-fall var densamma som för fjärrobservationer, liksom för hela observationsmängden. (Med en annan metod skall vi dock visa (nedan) att en viss skillnad fanns!)

Analys av landskapsgrupper med likartad befolkningstäthet

Andra statistiker har valt att, istället för att studera små landskap/provinser, sammanföra dessa relativt små enheter till större regioner för att därmed få ett säkrare statistiskt utslag. Galindez jämförde fyra "makroregioner" av Argentina. Närobservationerna ökade där "dramatiskt" när boendetätheten minskade (10). Balles-ter Olmos delade Spanien i åtta storregioner och kom till ett liknande resultat; han fann att närobservationer inte har ett positivt samband med boendetätheten (10).

Tabell 6. Fördelning per landskap ("ej ufologi"-fall, 327 händelser)

Table 6. Distribution by province ("non-ufology"-cases, 327 reports)

Landskap Province	Invånare/inhab. (100.000)	Antal fall Nr of cases	Förv. antal Expected nr	Avvikelse % Deviation %
Skåne	9.99	19	40.2	- 52.7
Blekinge	1.55	3	6.2	- 51.6
Halland	2.12	4	8.5	- 52.9
Småland	6.98	33	28.1	+ 17.4
Öland	0.21	-	1.0	(- 100.0)
Gotland	0.54	4	2.3	+ 43.9
Östergötland	3.83	9	15.4	- 41.6
Västergötland+Bohuslän	13.29	32	53.3	- 39.9
Dalsland	0.54	2	2.3	- 13.0
Södermanland+Uppland	19.83	38	79.5	- 52.2
Västmanland	2.91	19	11.8	+ 61.0
Närke	1.71	5	6.9	- 27.5
Värmland	3.32	21	13.4	+ 56.7
Dalarna	2.79	23	11.1	+ 107.2
Gästrikland	1.48	2	5.9	- 66.1
Hälsingland	1.44	9	5.9	+ 52.5
Härjedalen	0.11	3	0.3	(+ 900.0)
Jämtland	1.14	8	4.6	+ 73.9
Medelpad	1.25	9	4.9	+ 83.7
Ångermanland	1.63	22	6.5	+ 238.5
Västerbotten	1.70	17	6.9	+ 146.4
Norrbottn	1.82	19	7.2	+ 163.9
Lappland	1.26	26	4.9	+ 430.6
Hela riket/Sweden	81.44	327	327.1	

Tabell 7. UFO-frevens i landskapsgrupper med likartad befolkningstäthet.

Table 7. UFO frequency by classes of provinces with a similar pop. density.

Grupp (landskap) Group (provinces)	Bef.täthet Pop.density	Antal fall per 1.000 km ² Nr of cases per 1.000 km ²		
		Fjärrobs Distant	Närobs Close	Alla fall All cases
A Södermanland, Uppland, Skåne, Västergötland & Bohuslän	81.1	1.32	0.36	1.68
B Blekinge, Halland, Närke, Öster- götland, Gästrikland & Västmanland	39.5	0.96	0.26	1.22
C Småland, Värmland, Medelpad, Gotland, Öland & Dalsland	20.5	0.83	0.27	1.10
D Västerbotten, Hälsingland, Dalarna, Ångermanland & Norrbotten	8.9	0.64	0.22	0.86
E Jämtland, Lappland & Härjedalen	1.6	0.18	0.06	0.24
Hela riket/Sweden	19.8	0.61	0.19	0.80

Fig. 3
Fall/ytenhet
Cases/area
(1.000 km²)

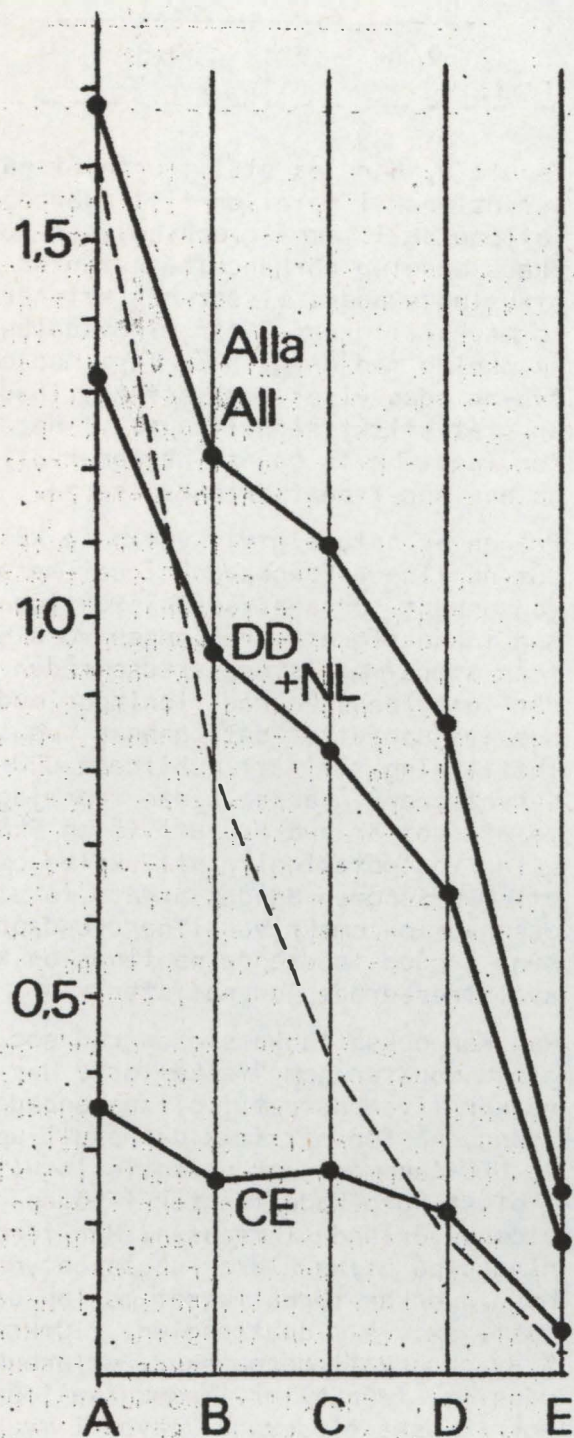
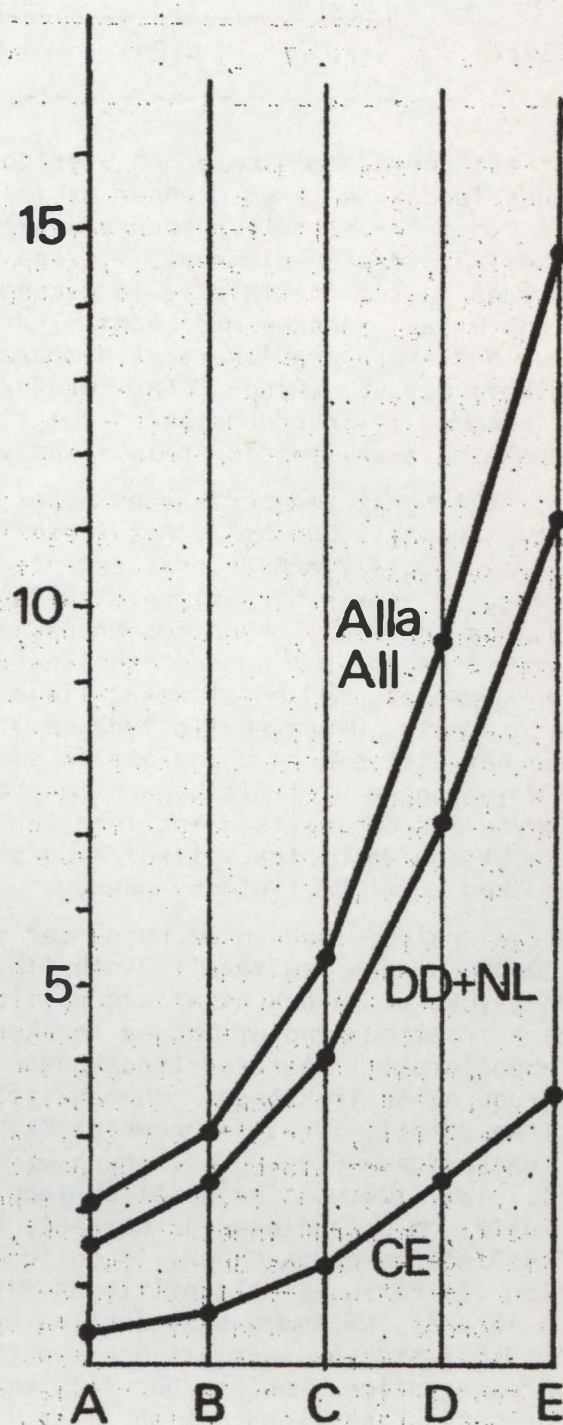

Fig. 4
Fall/boende
Cases/residents
(100.000)

Tabell 8. UFO-frekv./100.000 boende. Table 8. UFO-frequency/100.000 residents.			
Antal fall/100.000 boende Nr of cases per 100.000 res.			
Grupp Group	Fjärrobs Distant	Närobs Close	Alla fall All cases
A	1.62	0.44	2.06
B	2.43	0.66	3.09
C	4.05	1.32	5.37
D	7.15	2.45	9.60
E	11.15	3.59	14.74
Sv/Sw	3.07	0.95	4.02

Tabell 9. Närobserv. i relation till fjärrobs. Table 9. Close encounters rela- ted to distants:	
Grupp Group	Relation (%)
A	27.1
B	27.3
C	32.7
D	34.3
E	32.1
Sv/Sw	30.8

För att pröva samma metod på Sverige delades landet nu i fem grupper av landskap - A t.o.m E - alltefter boendetäthet (se tabell 7, första kolumnen). I grupp A placerades de fem folktätaste landskapen; i grupp B sex landskap med något mindre (men ändå varandra likartad) demografisk sätthet; o.s.v.. (Grupp C har för övrigt en genomsnittlig boendetäthet som ligger ganska nära snittet för hela riket).

Till att börja med beräknades antal fall per ytenhet (1.000 km²). Resultatet framgår av tabell 7 och är grafiskt återgivet i fig. 3. Vi ser här att antalet fall sjunker kraftigt, grupp för grupp, men inte så snabbt som boendetätheten (vilken markerats med en streckad linje i diagrammet). Detta skulle tyda på att man har allt större chans att få se ett UFO ju längre ut i glesbygden man bor. Kurvan för CE-fall sjunker inte så snabbt som de övriga, vilket även antyder en ökad andel CE i glesbyggder.

Nästa analys visar antal händelser per 100.000 boende (se tabell 8 och fig. 4). Här tycks vi få bekräftat vad vi tidigare trott och vad utländska forskare rapporterat! I storstadslandskapen (grupp A) är frekvensen genomsnittligt cirka 2 fall, för att succesivt öka och i den extrema glesbygden (grupp E) bli 14.7 fall/100.000 invånare! En lapp, skulle, om beräkningen är korrekt, ha 716 % större chans än ex.vis en sörmlänning att få se ett oidentifierat flygande föremål. På samma sätt skulle lappen ha 816 % större chans att uppleva en närobservation. Man kan här tala om en "dramatisk" skillnad mellan olika län-
ändar.

Tabell 9, där jag ställt antalet närobservationer i relation till fjärrobservationerna i samma grupp, belyser den ökade andelen närhändelser utanför storstadslandskapen. Vi ser här att när vi kommer till grupp C får vi omedelbart en ökning med drygt 5 %. Test med chi-två-metoden visar dock att skillnaden ej är statistiskt signifikant. Vi har därför inget bevis på att närobservationerna avviker från fjärrhändelserna.

Frågan är naturligtvis vilka felkällor som nu ligger "begravda" i det material jag använt för analyserna? Möjligen kan man tänka sig att frekvensen vore högre från stora/medelstora stadsområden om där inte fanns en rad tidningar med en, som jag uppfattat det, ganska negativ inställning till att publicera UFO-observationer. Å andra sidan tror jag inte att det är svårare att få en Skåne- eller Västgötatidning att skriva om ett UFO-fenomen än det är att få sin observation omskriven i norrlandspres-
sen. I båda landsändarna finns en kår av intresserade journalister.

Man kan också tänka sig en rad sociologiska mönster som "felkällor". Hur påverkar livsmönstret i olika landsdelar chanserna för att folk där skall uppleva UFO-fenomen? Har potentiella vittnen i glest befolkade trakter i högre grad utomhusförlagda intressen? Har fördelningen på olika åldrar någon betydelse? Hur inverkar förhållandet mellan dag och natt, ex.vis midnattssolen..? Omkr 50 % av observationerna sker, erfarenhetsmässigt, från bilar. Kommunikationer i norrländska glesbyggd kräver i mycket

större utsträckning tillgång till bil än vad som är fallet längre söderut. Hur påverkar detta frekvensen UFO-händelser??

Med dessa frågetecken vill jag understryka att här krävs ytterligare undersökningar. Flera av de faktorer jag antytt är mätbara med olika metoder. Idéer saknas alltså inte till uppföljningar, men jag är alltid tacksam för förslag och kritik.

De skiljaktigheter vi fann i UFO-frekvensens relativt folkmängd var mycket påtagliga, men kan - i varje fall delvis - ha naturliga förklaringar.

Anders Liljegren

Referenser:

(10). V-J. Ballester Olmos; Are UFO sightings related to population? Proc. of the 1976 CUFOS Conf., p. 14-24.

RECENSIONER

NYA-VÅGEN-UFOLOGI

70-talets UFO-debatt skiljer sig markant från 50- och 60-talens. Den intellektuella nivån har höjts och intresset har förskjutits mot fenomenets psykologiska och sociologiska aspekter. Keel och Vallée har naturligtvis varit de ideologiska vägröjarna men mycket har också tillförts av tidskrifter som Flying Saucer Review och Metempirical UFO Bulletin (MUFOB), för att nämna några.

Men trots att den nya ufologin så klart visat sambandet mellan UFO och paranormala fenomen så har tystnaden varit nästan total från parapsykologer av facket. Det var därför med en viss tillfredsställelse jag mottog "The haunted universe" av D. Scott Rogo, känd amerikansk parapsykolog och författare till elva böcker i ämnet.

I inledningen ger han förklaringen till "tystnaden" från parapsykologer när det gäller UFO. Det är helt enkelt en fråga om rädsla och attityder. Kolleger till författaren anmodade honom att inte skriva boken då UFO inte anses riktigt respektabelt och kunde dra löje över parapsykologin. Lyckligtvis är Rogo icke-konformist: "Det var deras rädsla och tystlåtenhet som hjälpte mig inse hur viktigt det är att verkligen få ut det här materialet".

Bokens undertitel lyder "a psychic look at miracles, UFOs and mysteries of nature"; i allra högsta grad forteana alltså. Rogo är övertygad om att UFO till största delen är psykiska projektioner, dvs vi - eller rättare sagt vårt kollektiva omedvetna - har skapat tefaten. Men han konstaterar också att vissa rapporter inte passar in i den tolkningen, t.ex. Travis Walton-händelsen.

Det är allmänt känt att poltergeistfenomen har en tendens att uppstå vid psykologiskt spända familjeförhållanden. Men om psyket i sådana fall kan generera psi-fenomen bör det också kunna skapa UFO-fenomen. 1904-05 dr g en intensiv religiös väckelse fram genom södra Wales. Väckelsen kretsade mycket kring Evan Roberts, en metodistpastor med stor personlig karisma. Psykiska fenomen rapporterades ständigt vid hans möten, de vanligaste var skilda typer av ljusfenomen, från små ljusglobar till gigantiska diskusformade objekt. Hundratal observationer gjordes i samband med Roberts predikningar. Även andra predikanter åtföljdes ständigt av ljusfenomen, var de än kom.

"Människor i en känslomässig och religiös sinnesstämning har möjligheten att skapa nästan vad som helst. Det tycks finnas ett bestämt samband mellan dessa ljus och gruppaktiviteter", konstaterar Rogo. Problemet för ufologer är att bestämma om ett givet fenomen är av psykiskt eller fysiskt ursprung. Det går ju även att på teknisk väg skapa fenomen liknande de psykiska t ex med hologram.

Även om "The haunted universe" kan räknas till det relativt tunna utbudet radikala UFO-litteratur, upplever jag ändå en skåpmatsskänsla inför innehållet. Med den dokumentation som idag finns står det tämligen klart att en stor del av ufona är psykiska fenomen. Men vad som behövs är en massiv dokumentation av kontakter med parafysiska väsen hämtade från områden som ufologi, religion, folketro och ockultism. Vi behöver lära oss förstå den psykologiska mekanismen i

kontaktfallen så att vi själva kan styra processen istället för att bli styrda. Det har sina sidor att komma i närkontakt med "gudarna".

Håkan Blomqvist

D.Scott Rogo: The haunted universe : a psychic Took at miracles, UFOs and mysteries of nature. - New York : Signet, 1977. - 168 s. - Hft. \$1.50.

VÄLGJORD DOKUMENTATION

Kan ord och beskrivningar tillnärmelsevis förmedla den upp-och-nedvändande effekt intensiva närupplevelser av UFO-fenomen ibland har på psyket hos de vittnen som upplever dem? Är det inte ofta så att de känslor och reaktioner fenomenet väcker "drunknar", försvinner, i strömmen av detaljer om UFOnas utseende, bana och fysikaliska återverkningar...? Skräcken och osäkerheten inför det okända och övernaturliga; känslan av att vara iakttagen; nyfikenheten över "vad kan detta vara!"; ensamhetskänslan, vetenskapen om att "detta är jag kanske ensam om att se", hur ska jag övertyga andra?; och efteråt allt tvivel från omgivningen och självrannsakerlserna - allt detta är känslor som inte kan mätas i meter eller minuter och därför lätt blir till små bisatser i en observationsrapport.

På senare år har det hävdats att seriös UFO-forskning fyller en mycket viktig social funktion genom att någon helt enkelt lyssnar till - och kanske tror på - det "offren för det övernaturliga" har att berätta (1). Vi behöver alla någon som lyssnar till våra problem och våra försök att beskriva hur vi upplever omvärlden - inte minst efter en så upprivande upplevelse som en närobservation av hög märklighetsgrad kan vara. Och även om observationen upplevs positivt (eller utan större reaktioner) kan tvivlet från omgivningen skapa ett känslomässigt övertryck och psykiska balansproblem. Därför är det viktigt att den som råkat ut för något övernaturligt har någon att tala med, någon han kan känna förtroende för; att en "undersökning" inte upplevs som ett kränkande intrång i privatlivet.

Något av den värsta "psykiska misshandel" några UFO-vittnen utsatts för tror jag finns beskriven i Close Encounter at Kelly and others of 1955, ännu en välredigerad och genomarbetad bok från Center for UFO Studies i USA. Observationen av monsterlika varelser vid Kelly, Hopkinsville i augusti 1955 är alltför välkänd och omskriven för att det här ska ha intresse att berätta alla detaljer(2).

Familjen Sutton/Lankford utsattes under en natt för flera besök av självlysande små "monster" som tittade in genom fönstren och klättrade på taket till deras lilla boningshus. Ett tiotal personer befann sig i den trångboddade tvårummaren - ett ruckel på landet, en underklassmiljö fjärran från det amerikanska överflöd som bara är verkligt för en utvald elit. Männen i huset - alla i 20-30-årsåldern - reagerade också på det sätt det amerikanska "klara-dig-själv"-samhället uppfostrat dem till att göra vid fara - de tog till vapnen. När detta inte hjälpte ökade naturligtvis skräcken och hela gården packade in sig i två bilar för att köra till polisstationen. Och en polisman är den siste en människa i denna sociala miljö vänder sig till för att få hjälp!

Bleka, hysteriska av skräck lyckas man övertyga polisen om att något ovanligt hänt. En polis som på väg till gården sitter baktill i en av bilarna räknar pulsslagen i nacken på en av männen: 140 slag per minut, dubbelt mot normalt... Mängder av människor kommer så småningom till platsen, nyfikna och sensationslystna. Några bland gårdens folk åker bort tillfälligt, när de återvänder tvingas de parkera någon kilometer från gården för att få någon plats för bilen! Gården belägras av tusentals journalister, polismän och andra som tar sig vilka friheter som helst, t.o.m. rör sig fritt inne i familjens bostad där de plockar med sig "souvenirer". Flygvapnet gör inga officiella undersökningar (flera intresserade officerare är dock på plats), ändå misskrediterar man vittnena genom att påstå att de sett apor som rymt från en cirkus eller antyda att de använt sprit. Familjens förbudsskyltar ignoreras - då sätter någon upp en skylt om att man ämnar ta inträdesavgift...! Ytterligare ett skäl, alltså, för allmänheten att tro att historien är påhittad...

Mycket litet var förut känt om detaljerna i denna affär. Isabel Davis började tidigt att dokumentera vad som skett, men ändå för sent. Hon lyckades inte komma i någon

positiv kontakt med vittnena, dörren var redan stängd, och vem skulle inte förstå familjen Sutton/Lankford efter all den psykiska press de utsatts för?

Å andra sidan lyckades Davis samla en rad dokument och intervjua personer som i inledningsskedet hade kontakt med familjen. Det samlade materialet - som är ytterst detaljerat med kartor, skisser, foton och beräkningar och närmast liknar en brottsplatsundersökning - ger en övervägande positiv bild av huvudvittnena och deras handlande, med undantag möjligen för en av männen som drog ned hela familjens rykte. Eftersom Davis själv inte lyckats komma familjen in på livet (mer än en kort, motvillig intervju med fru Lankford), svävar vi i okunnighet om "vad hände sedan?" Men man anar en familjetragedi, att händelsen förändrade deras liv radikalt.

Tanken var att Davis' arbete skulle ha publicerats redan 1957, men det är först nu - 21 år senare - detta blir verklighet. Verket kompletteras med en lång rad andra humanoidfall (en del av dem minst lika märkliga!) från 1955 som undersökts och nedtecknats av Ted Bloecher. Noggranna arbeten av det här slaget är i all sin detaljrikedom kanske inte kommer-

siellt gångbara, men i begränsade "forskarupplagor" från CUFOS är dessa speciella undersökningar möjliga att sprida och tycks utgöra UFO-fenomenets dokumentära kärna.

Trakasserier av den sort som drabbade lantarbetarfamiljen i Kentucky är inte möjliga i dagens öppna, debattlystna svenska samhälle. Ändå är det av mycket stort värde att organisationer som UFO-Sverige finns för att hålla ämnet i medvetenhet och under debatt så att i varje fall de värre avarterna av "vittnesförtvick" undviks. För observatörernas eget bästa och psykiska välbefinnande.

Anders Liljegren

Referenser:

- (1) J.B. Musgrave: The UFO Investigator as counsellor and healer, FSR vol. 22 (1976) nr 5, s. 26-27.
- (2) Se framförallt UFO-Information nr 3/79 s. 18-21 (artikel från IUR).

Isabel Davis & Ted Bloecher: Close Encounter at Kelly and others of 1955. - Evanston, Ill., USA : CUFOS, 1978. - 196 sid. : ill. med skisser, diagram, kartor, foton. Avslutas med förteckning över 33 humanoidfall från 1955.

NYTT PÅ BOKFRONTEN

(Njutgivna böcker eller aviserade verk som ännu inte nått AFU:s bibliotek).

K.W. Behrendt: UFO propulsion systems, origins and purposes. - Nova Enterprises, PO Box 890, Elizabeth, NJ 07207, USA, \$ 3.00. (mindre bok om UFOs "flygmetoder" samt möjligheterna för färder snabbare än ljuset).

Norman J. Briazack & Simon Mennick: The UFO Guidebook. - Citadel Press, Secaucus, NJ, USA, 1978, 246 s., \$10.00. (utgiven hösten '78).

Lynn Catoe: UFOs: An annotated bibliography. - Gale Research, Book Tower, Detroit, MI 48226, USA, 1978, \$24.00. (Njutgåva!)

Henry Gris & William Dick: The New Soviet Psychic Discoveries. - Prentice-Hall Inc, Englewood Cliffs, NJ, USA, 1978, 304 s., \$10.95. (Bl.a. om UFO-undersökningar i Sovjet).

David A Haisell: The Missing Seven Hours. - Paper Jacks Ltd, 330 Steele Road, -

Markham, Ontario L3R 2M1, Canada, pris okänt. (Familjen Armstrong upplever UFOs och paranormala händelser).

Allan Hendry: UFO Handbook. - väntas i aug. 1979 i USA. (Handbok författad av redaktören för Intern. UFO Reporter).

John de Herrera: The Ethereal Invasion. - Hwong Publ. Co., 10353 Los Alamitos Blvd, Los Alamitos, CA 90720, USA, \$ 2.95. (Boken berättar om undersökningen av fallet Brian Scott, en man som tas ombord i ett tefat och efter denna upplevelse förvandlas till UFO-profet samt upplever parapsykiska fenomen).

Stuart Holroyd: Prelude to the landing of planet earth. - W.H. Allen, London, 1978, £6.95. Även utg. av Corgi Books under titeln "Briefing for the landing on planet earth", £1.25. (Budskap via ett medium).

J. Allen Hynek: UFO-Rapporten. - Berghs, Malmö, väntas våren/hösten 79, 315 s., hft 62:-- , inb. 69:-- . Övers. fr. eng.: Harry Jörgens. (Orig. titel: The Hynek UFO Report).

Alvin E Moore: Mystery of the skymen. - Förlag okänt, \$15.00. (f.d. CIA-anställd avslöjar USAs hemlighållande av kraschade tefat).

John Brent Musgrave: UFO occupants & critters. - \$5.95. (Annonserad i amerikansk tidskrift).

Arthur Shuttlewood: UFO prophecy. - Amherst Press, Amherst, Wisc., USA, 1978, 266 s., \$7.95.

Carl Sifaris: Official Guide to UFO sightings. - Drake, USA, (Väntades i okt., 1978).

Övriga böcker: Bland övriga böcker som väntas utkomma 1979 märks Ray Fowlers "The Andreasson Affair", en bok av Jenny Randles (bitr. red. för FSR) samt två böcker av amerikanen Richard Haines.

oo
o NYTT I AFU-BIBLIOTEKET o
o ooo

Raymond Bernard: Escape to the Inner Earth.

Johannes von Buttlar: UFO-faenomenet. - Bogans Förlag, 1979, 191 s. (danska)

Isabel Davis & Ted Bloecher: Close encounter at Kelly and others of 1955. - CUFOS, 1978, 196 s. (rec. i detta nr!)

George M. Eberhart: A survey of ufologists and their use of the library. - CUFOS, 1978, 25 s. (se ledaren!)

Stuart Holroyd: Alien intelligence.

Eric Inglesby: UFO's and the Christian.

Cecil Michael: Round-trip to hell in a flying saucer.

Patrick Moore: Can you speak Venusian?

Scott D. Rogo: The haunted universe. - Signet, 1977, 168 s. (rec. detta nr!)

Andrew Tomas: Vid fjärran världars stränder.

Kazmer Ujvarosy: The UFO connections of Jesus Christ.

George van Tassel: When stars look down.

oo
o UTLÄNSKA TIDSKRIFTER o
o ooo

MUFOB (Metempirical UFO Bulletin) (11 Beverley Road, New Malden, Surrey, KT3 4AW, England) Winter 1978/79: "Strange awake-

ning", Keith Basterfield (visioner av varelser vid insomnande och uppvaknande), "Towards a revisionist history of ufology", Peter Rogerson.

Gnome News (The Gnome Club, The Old Rectory, West Putford, Devon, EX22 7XE, England) April 1979: En trevlig liten tidskrift som vill göra oss medvetna om naturväsen av olika slag. "Gnomes and politics", Ann Atkin, "How can we help the gnomes", Marcus, "Visions of fairy blacksmiths at work", Charles Isham, "Cottingley photos: winged ufonauts?", Robert Shaeffer. Gnome News is good news, lyder slogan!

Canadian UFO Report (Box 758, Duncan, BC, Canada) Spring 1979: "Humanoids over West", Bill Allan, "The ring phenomenon", Chris Rutkowski (landningsfall), "The flying cross of Montsegur", Rodney Fowler.

Earthlink (16 Raydons Road, Dagenham, Essex, RM9 5JT, England) Winter 1978/79: "Ufology and science", John Longhorn, "UEO's - Unidentified Everyday Objects", David L Rees ("spökplan" och helikopter), "My advice on UFO traumas", Alan Miles, "Instruction for contactees", Alan Miles.

New Scientist: 18/1 1979: "Gods in space", Tim Robinson (religiösa aspekter i nya filmer), 8/2: "IFOs", John Gribbin, 15/3: "Were UFOs really squid boats?" (om filmerna från Nya Zeeland), 5/4: "Ariadne" (b.a. om whiskyfirman Cutty Sark's tävling), 26/4: "Sideways in time", John Gribbin (parallella universa).

oo
o SVENSK PRESSKRÖNIKA o
o ooo

Pilot försvunnen i luftrummet - spårlöst! Tidskr. Företagsinformation nr 7/78 om Valentich's försvinnande.

Ovanlig aktivitet på vinterhimmel. GP:s astronomiske medarbetare Robert Malmström efterlyser den 13/1 vittnen till boliden över sydsverige på morgonen den 21 dec.

USA-militärer har sett döda varelser bäras från tefat. TT-AFP-telegram från Phoenix (AB T571 och nästan alla andra tidningar!) där man tycks ha blandat samman försöken att få CIA-dokument utlämnade med de många vittnesmål, privat till ufologer, från bl.a. militärer som säger sig ha sett störtade tefat och döda varelser. (För detaljer: MUFON UFO Journal nr 128+129).

- Det var ufo som orsakade elavbrottet, tror Reinhold Carleby, eldsjäl i Forum för tvärvetenskap, UFO-Ådalen, i en intervju i Västern. Alleh. den 17/1. "Underliga och typiska UFO-fenomen i form av ljussken har syns i närheten av Vargforsen när strömmen försvann". Ett UFO-fenomen var det då inte replikerar en elkraftsrepresentant i Norra Västerbotten den 19/1: "Ljusskenet var en ljusbåge..från brytkammaren och nedför stolpen..."

Lorderna väntar rymdinvasion. Sydsvenskan den 20/1 (m.fl.) refererar överhuvudets UFO-debatt med lord Clancarty (=Brinsley le Poer Trench) som ledande debattör.

UFO kollar jordmänniskorna. Niklas Ryman, pryö vid DN:s östgötared Intervjuar Carl-Axel Jonzon (21/1): "Under hypnos är det det undermedvetna som talar, och då kan inte det hypnotiserade vittnet ljuga...Våra vänner i de flygande tefaten har en teknik som är överlägsen vår i det mesta. De är oroliga för vad vi tar oss till här på jorden".

Jaktflyg missade UFO. SvD den 21/1 refererar hemliga rapporter om observationer nära amerikanska kärnvapenbaser; dagen därpå dementerar en kanadensisk expert i olika tidningar: "...Var bara iskristaller".

40 oförklarliga UFO-fall 1978. Köpings UFO-För. som verkat i sex år har nu 107 medlemmar och omsatte 1978 närmare 60.000 kr. I årsber. konstaterar man att föreningen fortsatt som banbrytare genom "att ta klart avstånd från fantastiker och okritiskt troende". (VLT, 25/1, Bärgslagsbl, 27/1).

Hon såg glödröd "tekopp" i skogen. Om en 18-årig flickas humanoidobservation, Sundsvalls Tidning den 28/1. (se även UFO-Inf. nr 6/78).

UFO Cosmos är aktivt i Markaryd. Vid årsmöte omvaldes ordf. Mats Nilsson. Föreningen har 28 medl. Till riksstämman lämnade man en motion att "ej identifierade UFOs" bör benämnas "utomjordiska farkoster". (Div. tidn. 29-31/1).

UFO - Finns dom? Karlskoga Tidn. 31/1 om UFO-Center, Karlskoga, förening under bildande. Den 9/2 bildades föreningen som redan har ett 70-tal medlemmar. (Nerikes Alleh., 12/2).

UFO-förening i Tranås. Förening bildad i Tranås under ledning av Åke Gustavsson. (Tranås-pressen, 31/1).

"Ett tefat flög bredvid vårt plan", Saxons nr 3/79.

Tog en rymdman vår dotter? Allas Veckot. nr 4/79 om 13-åriga Genette Tate som varit försvunnen i tre månader.

"Här såg vi ett flygande tefat" Tidskriften Vi nr 4/79 rapporterar i serien "Tro i vår tid". Intervjuer med polis i Farsjö, Boris Jungkvist, Sture Wickerts och Tor Westin. Wickerts: "De oförklarliga rapporterna kommer från rent sjuka eller underliga människor som inte kan bättre eller som ville skoja med oss...Vad såna här ufoiter, som inte ens har realskolans fysikkunskaper än säger så tror jag som vetenskapare inte på dom...Jag kan väl inte gå omkring och tro på såna larvigheter..."

Nu fnissas det inte längre. Västerb.-Kur. den 14/2 om Umeå UFO-För. som bildades 1977 och nu har 30 medlemmar.

UFO är hans religion. I GT den 26/2 intervjuas Henry Svensson: "Jag är den ende i Europa som marknadsför UFO via radio..."

Var det ett främmande rymdskepp poliserna såg? Ännu en USA-rapport, Saxons 5/79.

"Jag kidnappades av varelser från rymden!" Om Carl Higdon i Saxons nr 8/79. (Sedan fallet först publicerades i FSR tycks en hel del ny information ha tillkommit!)

Hon har slagit vad om 100.000 kr att vi snart får besök från rymden. Ruth Norman igen, denna gång i Min värld nr 5/79. Ruths sekt UNARIUS påstås ha 300.000 medlemmar!

Det är ett äkta flygande tefat! Artikel i FIB-Aktuellt nr 9/79 där Jungkvist skriver under på äktheten av ett UFO-foto som sedan visar sig vara arrangerat. "Med intill visshet gränsande sannolikhet rör sig detta foto inte om en trickbild..."

Bland flygande tefat. L.Å. Berling om nystartade Stockholms UFO-För.:s infokväll på Tekniska museet (DN 1/3).

Jag har haft närbkontakt av andra graden. Norrb.-Kur. den 6/3 om Bruno Nygårds humanoidobs. (Se U-1 nr 1/79).

Rymdbesöket i Mariannelund 1957. Vetlanda-Posten den 8/3 Intervjuar Gideon J. som nu daterar humanoidhändelsen till 1957. "Nu tolv år efteråt har Gideon precis avslutat en bok om händelsen..Men det är inte en bok ämnad för publicering".

2.000 studerar "främmande farkoster". Artikel av John Stinnesen om UFO-Sverige, publ. i minst ett 15-tal tidningar fr.o.m. 7/3.

Norskt och svenskt försvar granskade "spökflygningar". Arvika Nyheter, 12/3: "den norska utredningen (om spökfl. 1978?) medger att det i några fall rörde sig om helt oförklarliga fenomen."

CUF-stämman. I Falu-Kur. 20/3 rapporteras att Jan Simer fick avslag på sin motion till CUF-distriktets stämma om att kräva att FOA tar bort hemligstämpeln från UFO-frågan.

Blinka lilla stjärna där.. Unga Örnars tidskrift "Småfolket" om astronomi och UFO i nr 3/79. Boris J. intervjuas.

"Varelser från en annan planet förde bort mig!" Hemmets Journal nr 12/79 om fyrvaktaren Edward Crafford som fördes bort från en ö utanför Sydafrikas kust. Intressant!

Nu skrattas det inte åt UFO-informationer. Christer Nordin, ordf. i Stockholms UFO-För. berättar i VLT 9/4 att utställningen på Tekn. museet lockade 12.900 besökare.

Är flygande tefaten egentligen insekter? Harry Bökstedt i SvD den 8/4. Amerikanska forskare "har upptäckt att insekter kan åstadkomma ljusfenomen som bör vara synliga miljals omkring".

UFO-Sverige möttes i Köping. Cirka 300 pers. deltog i UFO-Sv:s riksstämma. Köpingsgruppen avgick som centralgrupp och efterfräddes av aktiva från Enköping, Sala och Köping. Ny ordf. i centralgruppen är 27-åriga Birgitta Andersson från Enköping som således även är ny ordf. för hela riksorganisationen. UFO-Sverige har cirka 2.000 medlemmar och 24 lokala arbetsgrupper. (Bärgsl.bl., 9/4).

- Vi vill bli tagna på allvar. UFO-Säffle TVF presenteras i Säffle-Tidningen den 19/4. Föreningen bildades 1976 av Gunnar Edebrant och har idag 17 medlemmar.

- Min bil stoppad. Bengt-Olof Lidén har fått en rapport från en Märk-bo som upplevt ett bilstopp. Lidén undersöker även ett fall där en humanoid sågs vid en fabrik i Småland. (Borås Tidn., 30/4).

UFO en fantastisk verklighet, artikel av Boris Jungkvist i "Fritidsinformation" nr 1/79.

Harry har egen radiostation för att berättat sanningen om UFO. Om Henry Svensson, i Saxons nr 20/79.

Meteoren över syd-Sverige på kvällen den 3 maj resulterade ett 100-tal klipp från dagspressen - en del med ganska dramatiska skildringar av hur det ljusstarka fenomenet upplevdes. Nyhetsbladets redaktör råkade, turligt nog, se det hela "från parkettplats" och efter en genomläsning av Bertil Anders Lindblads utmärkta uppsats "Observationer av eldkulor" stod det helt klart att detta var ett klassiskt fall av "bolid".

LP-skiva ger UFO-Center pengar till teleskop. Karlskogagruppen har köpt in filmmelodier från USA som man nu ger ut på en skiva: "Tracks from Superspace". Musik bl.a. från "Superman", "År 2001" och "Närkontakt..."

Åstorpbo tog bild av UFO - tror han. Nordv. Skånes Tidn. den 8/5.

Ännu vet ingen vad som hände. Fyra sidor om Tungus-fallet i Expressen, 6/5.

"Tefat" gav vittne brännskador. Ett nytt fall för aktiva UFO-Syd (Mikael Nanne), refererat i Sydsv. Dagbl., 10/5.

Museet med de flygande tefaten. Artikel i AB den 19/5 om utställningen på Köpings museum.

Hokus pokus på hög nivå. "Dagens intervju" med t f professor Jens Tellefsen, GP den 15/5.

AFU NEWSLETTER

A NEW NAME

As from March 1979 we have decided to change the meaning of our abbreviation "AFU" (following the lead of such prominent institutions in the UFO field as MUFON and MUFOS...!). "Arbetsgruppen för ufologi" had become somewhat improper to describe our present activities. (An English rendering of our old name would be something like: "Activity group for ufology"). Since our main effort is to establish a Swedish library and archive for UFO research our new name will be "Arkivet för UFO-forskning" with the English parallel name "Archives for UFO reserch". Our postal address remains the same!

CLOSE ENCOUNTER AT KOLMÅRDEN

by Åke Franzén

Sunday, June 18, 1978, will be a day always remembered by Mrs. Hjördis Möller. This day she became the witness of something very unusual.. Is it possible that, for a few minutes, two different civilisations scrutinized each other, only some fifty meters apart?

Mrs. Möller is a cleaner at the Swedish Government Offices (where I, the author, work as a security officer). She usually goes to her summer cottage at the Bråviken bay on the Baltic for her summer weekends. This cottage is situated near Kvarsebo, at a place which has the quite charming name "Stommel-Stomma".

Mrs. Möller tells her story:

"I think it was about 15.30 hours last Sunday, when I decided to take a walk in the neighbourhood. I only intended to take a short walk since it was overcast and seemed like it was about to rain. About five minutes later I arrived at a rather wide field and started to cross that open area. Suddenly my attention was caught by a terrible, thundering noise from the sky, and the surrounding woods were lit up by a chalk-white light.

"I was frightened out of my wits, Mrs. Möller continues, but I couldn't move; I was probably paralyzed by my own fear. It was just as if the sun had risen... An incredibly large, brilliant object passed over the field with a deafening sound. That was the most horrible of it all - the sound!"

Before "the sun" disappeared over the the woods of Kolmården, Mrs. Möller managed to see that its light was shif-

ting. In all colours of the rainbow. She says that she had a vague horrid feeling during the 3 or 4 minutes that the experience lasted.

She was not the soul witness. In a neighbouring cottage were two visiting boys from Stockholm (who are not known by name to Mrs. Möller and therefore I was unable to contact them). They went out, attracted by the terrible noise, and almost went into a state of affect at the sight of "the sun". Mrs. Möller asked the boys to contact the "Expressen" newspaper of Stockholm (largest circulation daily in Sweden), which they did. The story was treated with great scepticism by the editorial staff, however, and the boys felt themselves ridiculed. Subsequently they lost all interest in trying to persuade the newspapers about the truth of what they had seen. This is, in fact, the first time ever that the story of this encounter is printed.

Source: A personal interview with Mrs. Möller.

Editorial comments: The author, Åke Franzén, is a ufologist of long standing. He has performed extensive research on UFOs, including the translation of Swedish newspaper reports on the ghost fliers of the 1930s, after many hours of tiresome research in the newspaper files of the Royal Library of Stockholm. This material was summarized by John Keel in a number of FSR articles. Franzén also visited the mystery-haunted West Virginia (USA) during a five week vacation to investigate incidents later reported by John Keel in "The Mothman Prophecies". Mr. Franzén has been an associate and Swedish contact of John Keel for a long time.

A STATISTICAL STUDY OF 602 SWEDISH UFO REPORTS 1879-1978 - PART 2

(for graphs, tables and references, please see pages 4-9!)

The statistical analyses on our SweCat report catalog continues. This time we will examine the geographical distribution of our reports.

582 cases had data to show the longitude and latitude of the observation sites (map, page 1). 75 % occurred in the densely populated areas south of the 62nd latitude (which roughly divides Sweden into two halves), while only some 15 %

of Sweden's population live to the north of that parallel. This means that the northern part seems relatively over-represented in our catalog. As expected, we also find heavy concentrations of reports in the densely populated south.

588 reports indicated the province where the sighting had occurred. Comparing the rate of cases with the number of inhabitants for each province (from official

population statistics as of Dec. 31, 1973) heavy disproportions were found for several provinces. It was evident that this resulted from a high rate of "ufology activities" in those areas. Active groups and ufologists had collected a surplus of reports from their home areas.

To remedy this we decided to delete all those cases where a UFO group or ufologist could be traced as the primary recipient of the case report. Aborted were also a number of cases reported by people active in the field of UFOlogy. This left us with 327 cases for our further analyses. All those cases had a newspaper or some defence institution as the primary recipient.

The frequency, per province, of "non-ufology" cases is shown in table 6. A theoretical (expected) number of cases was calculated for each province as a linear factor of population figures. Comparing the actual number of cases and the expected (proposing an equal chance for each Swede to see a UFO, independently of his place of living) we find - generally - minus deviations in the southern, densely populated provinces and plus deviations in the northern, deserted areas. In the northern-most provinces this divergence is much more obvious.

Our 327 cases were then divided into two classes: 250 distant sightings and 77 close encounters. The trend was the same for both classes. There was no, immediately discernable, difference between the two samples.

To obtain better statistical significance figures we decided to divide Sweden into five groups of provinces (labelled A-E). This is the same method as Galindez and Ballester Olmos used for Argentina and Spain, respectively (10). The five most densely-populated provinces are found in group A, six other provinces of less (but still similar) population density in group B, etc.

The number of cases per 1.000 km² was calculated for each of these groups (table 7 and figure 3). We find here that the rate of cases per area decreases in areas where population density is less. This decrease of cases is, however, less prominent than the decrease of population density (the dotted line in fig. 3).

Table 8 and figure 4 illustrates, with effort, the sharply increasing number of cases per 100.000 potential sighters as population density decreases. There are about 2 cases/100.000 inhabitants in the heavily populated group A areas (essentially the three largest towns and their surroundings) as contrasted against the 14.7 cases/100.000 persons in the "uninhabited" areas of, for instance, Lappland (group E). It seems this is a very significant difference.

Table 9, finally, compares the relative incidence (in percent) of CEs against distant (NLs + DDs) for each group of provinces. As we move from group B to group C we find an immediate increase of about 5 % and there is a further increase with group D. The chi square test applied to this sample indicates, however, that these differences have no statistical significance. Thus we conclude that there is no proven difference between the geographical distribution of CEs versus distant.

The author is aware that there are many possibilities of fault in a study of this kind. It is believed, though, that one of the most significant of these factors of fault was removed with the abortion of "ufology cases" from the sample. Other - minor - factors may be geographical differences of media coverage and media interest in the subject, as well as sociological differences (age, habits, number of cars, etc). Some of these factors could be reconstructed and controlled but this presupposes some rather complicated calculations.

Anders Liljegren

DON'T FORGET

to send us your publication for exchange!

GLÖM INTE

att betala in din årsavgift om du hittar ett inbetalningskort som bilaga med detta nummer. Kom ihåg: Man behöver inte låna böcker för att vara med och stödja AFU! AFU är också en idé du kan stödja!